

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . zlp. 2.—
Półrocznie . . . 1.—

Zgierz,

d. 3 września
1938 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy lub jego
miejsce za tekstem 50 gr.
Wychodzi raz na miesiąc.

Wiadomości miejskie.

Z posiedzenia Rady Miejskiej. W dniu 11 sierpnia odbyło się IX z kolei posiedzenie pod przewodnictwem prezydenta miasta Jana Świercza.

Obecnych było 24 radnych, a mianowicie: 1) Bernecker Artur, 2) Bryszewski Jan, 3) Buczyński Ireneusz, 4) dyr. Cezak Jakób Stefan, 5) Ciechanowski Józef, 6) Chojnacki Michał, 7) Grynber Fabian, 8) Karasiński Edward, 9) Konrad Leon, 10) Koszade Stanisław, 11) Kubicki Józef, 12) Kurowski Wacław, 13) Leidigkeit Leopold, 14) Martyniński Jan, 15) Michalak Jan, 16) Matuszewski Benedykt, 17) Neuman Jan, 18) Niepokój Jan, 19) Pawlikowski Władysław, 20) Palmowski Stefan, 21) Pawlak Jakób, 22) Roll Aleksander, 23) Szlumiel Abram, 24) Szwarcszulec Hugon oraz jawnicy: 1) Łodwig Stanisław, 2) Stasiński Bolesław.

Porządek obrad obejmował:

- 1) Przyjęcie protokołu poprzedniego posiedzenia,
- 2) Komunikaty Prezydenta Miasta,
- 3) Zaciągnięcie Pożyczki w Polskim Banku Komunalnym w wysokości zł 10,000,— na budowę Ośrodka Zdrowia,
- 4) Ustalenie minimalnej powierzchni działek budowlanych,
- 5) Uchwalenie stałej zapomogi w wysokości zł 30.— mies. dla Andrzejskiej Wiktorii, byłej pracownicy Domu Starców,
- 6) Wolne wnioski.

Rozesłany wszystkim członkom Rady Miejskiej protokół poprzedniego posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 30 czerwca rb. przyjęto bez zmian.

Pan prezydent podaje do wiadomości Rady Miejskiej, iż zabiegi Zarządu Miejskiego skierowane do Państwowego Funduszu Pracy o zwiększenie zbyt szerepu przyznanych na rok bieżący kredytów na prowadzenie robót publicznych o złotych co najmniej 100,000.— nie odniosły pozytywnego skutku. Zabiegi te miały na celu utrzymanie przynajmniej ubiegłorocznego stanu zatrudnienia na robotach publicznych.

Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy pismem z dnia 16 lipca 1938 r. № R. Z. 25/38 powiadomiło Zarząd Miejski, iż Biuro Głównego Funduszu Pracy w Warszawie ze względu na brak wolnych środków finansowych nie uwzględniła prośby Zarządu Miejskiego o przydział omawianego dodatkowego kredytu.

Pan prezydent podkreśla, iż w obecnej chwili zatrudnionych jest 600 bezrobotnych przy robotach kanalizacyjnych, przy regulacji rzeki Bzury i przy robotach ulicznych (budowa ulic).

Powyższe Rada Miejska przyjęła do wiadomości.

Sprawę projektowanej budowy Ośrodka Zdrowia referował wyczerpująco p. prezydent.

Budynek „Ośrodka Zdrowia” stanie obok gmachu Miejskiego Zakładu Kąpielowego. Chodzi o środki na sfinansowanie tego zamierzenia. W projekcie jest pomoc finansowa Funduszu Pracy, który w tej mierze w tym roku zawiódł, uzależniając poprzednią swą pomoc od wstawienia do tegorocznego budżetu kwoty zł 20,000.—

Kredyt taki może znaleźć miejsce w budżecie przyszłorocznym.

Na razie Zarząd Miejski na skutek dużych starań uzyskał na zapoczątkowanie omawianego zamierzenia pożyczkę na lat 5 w Polskim Banku Komunalnym w wysokości zł 10,000.— z Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego.

Uwzględniając sumę tej pożyczki oraz przewidywaną pomoc finansową Funduszu Pracy w kwocie zł 20,000.—, będziemy mieli do dyspozycji zł 30,000.— na kosztorys budowy „Ośrodka Zdrowia”, opiewający na sumę zł 100,000.—

Po powyższym Rada Miejska bez dyskusji powzięła jednoznacznie uchwałę zaciągnięcia na ten cel długoterminowej pożyczki z terminami spłaty do lat 5 w wysokości zł 10,000.—

W myśl okólnika № 22 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 lipca 1938 r. № B. B. 21 S 105 ustalono minimalną powierzchnię parcel budowlanych.

W naszych lokalnych warunkach minimalna powierzchnia działki budowlanej winna wynosić 600 m kw., — jakkolwiek dążenia Zarządu Miejskiego idą w kierunku budowy domów na placach co najmniej od 1000 do 1500 m kw. pow.

Zakreślenie jednak nieprzekraczalnego minimum jest konieczne.

W szczególnych wypadkach zarządzenia władz państwowych przewidują ulgi dla drobnego budownictwa mieszkaniowego, zarówno indywidualnego (domy bliźniacze), jak i spółdzielczego.

Ograniczenie minimum 600 m kw. powierzchni placu budowlanego położy kres w przyszłości rozdrobnieniu placów w rodzaju parceli prowadzonej przez p. Zacherta, gdzie sfera zainteresowań rozbudowy jest niewątpliwa.

W tak doniosłej dla miasta sprawie zabierali głos: pan wiceprezydent Zajączkowski, uzasadniając dodatkowo stanowisko Magistratu, oraz pp. radni Bernecker i Karasiński.

Po czym Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła:

Rada Miejska m. Zgierza, opierając się na okólniku Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 lipca 1938 r. № B. B. 21 S. 105 o minimalnej powierzchni działek budowlanych i działając na podstawie art. 408 pkt. 2 oraz art. 415 i 416 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. № 23, poz. 202) wraz z późniejszymi zmianami, uchwała następujące przepisy miejscowe dotyczące parcel budowlanych:

że minimalna powierzchnia działek budowlanych może wynosić 600 m kw.

że minimalna powierzchnia działek robotniczych (specjalny rodzaj budownictwa robotniczego — indywidualny domek we wspólnym szeregu) może wynosić 300 m kw.

Nieobecny z racji przeniesienia służbowego na kilku posiedzeniach p. radny dyrektor Cezak Jakób Stefan, złożył mandat radnego.

Pan radny Cezak wyraził pod adresem Rady Miejskiej prośbę, by nad opuszczoną przezeń placówką Państwowego Gimnazjum Handlowego rozłożono należytą opiekę, gdy chodzi o budowę odpowiedniego gmachu na pomieszczenie tego gimnazjum, z którego wychodzą rokrocznie szeregi młodzieży zaprawionych zawodowo. Sprawa budowy gmachu dla Gimnazjum Handlowego jest już dość daleko posunięta.

Pan prezydent Swiercz sądzi, że będzie wyrazicielem uczuć wszystkich członków Rady Miejskiej, stwierdzając, iż p. radny dyr. Cezak zarówno w pracy samorządowej jak i na terenie ogólnospołecznym, dał duże dowody bezinteresownej i ofiarnej pracy.

Pan prezydent życzył ustępującemu p. radnemu jak najowocniejszych rezultatów pracy na nowej placówce.

Rada Miejska w całości przychyliła się do wypowiedzenia p. prezydenta.

W wolnych wnioskach p. prezydent zawiadamia, że odbyły się dalsze dochodzenia w sprawie komasacji gruntów, które poza strefą zabudowania miasta przedstawiają się jako wąskie paski ziemi ornej a nie mają zarówno wartości zysku rolnego jak i wartości terenów podmiejskich. Konieczność przeprowadzenia komasacji gruntów i korzyści stąd płynących jest bezsporna. Jak zwykle, przy pracach nad skomasowaniem gruntów wynikają nieuzasadnione pretensje poszczególnych właścicieli. Będące już w stadium realizacji po kilkuletnich staraniach zabiegi miasta w tym kierunku paraliżowane są zgłoszonym protestem grupy niezadowolonych Komisarzowi Ziemi. Ponieważ kwestia komasacji wiąże się ściśle z ogólnym interesem rozwojowym miasta, p. prezydent apeluje, by właściciele gruntów, zdający sobie sprawę z doniosłości zagadnienia, dążyli ku przegłosowaniu grupy niezadowolonych.

Z racji poruszonej przez pp. radn. Bryszewskiego i Szwarczszulca sprawy odnawiania elewacji domów, p. prezydent wyjaśnia, iż akcja odnawiania zewnętrznych domów przybrała ostatnio na sile w związku z wydanymi zarządzeniami przez Min. Spr. Wewn. że mimo stałych wezwań władz samorządowych akcja ta wszczykana rokrocznie kulata, nastąpiły zarządzenia ostrzejsze.

Pan wiceprezydent dodaje, iż w tym roku już w mies. marcu wydano wezwania w tej mierze, jednak właściciele posesji nie kwapili się z rozpoczęciem robót, stąd też z braku odpowiednio liczonego personelu technicznego samorządu sprawą przyspieszenia akcji odnowy nieruchomości budynków zajęły się częściowo organa policyjne.

We wszystkich tych sprawach należy odnosić się bezpośrednio do Wydziału Technicznego Zarządu Miejskiego, który decyduje wyłącznie o tym, czy dana nieruchomość budynkowa i ewentualne zagrożenie płotowe zostały należycie odnowione.

Radny Kurowski porusza, iż gajowi miejscy żądają od mieszkańców Zgierza posiadających stałe bilety wstępu do lasów miejskich opłaty 20 groszowej za każdodzienny wstęp do lasu nie rozróżniając osób, przebywających chwilowo na obszarze terenów miejskich.

Poza tym tenże p. radny porusza sprawę wyrzucania kości i odpadków zwierzęcych na t. zw. drodze Jedlickiej.

Pan prezydent zapowiada zbadanie sprawy poboru opłat od Zgierzan za wejście do lasu oraz sprawę niedozoru czyszciciela miejskiego na drodze Jedlickiej.

Na zapytanie r. Pawlaka p. prezydent wyjaśnia, iż z Miejskiego Stadionu Sportowego korzystają bezpłatnie wszystkie miejscowe kluby sportowe dla treningów.

Roboty inwestycyjne.

Zarząd Miejski rozpoczął budowę kanalizacji, powierzając wykonanie tych robót przedsiębiorcy.

W tym celu 7 czerwca rb. zawarto umowę z firmą instalacyjną Fr. Modrzejewski w Łodzi na podstawie wyniku przetargu. Program budowy w roku bieżącym obejmuje wykonanie burzowca na ul. Berka Joselewicza od ul. M. Focha do uregulowanego koryta rzeki Bzury długości 180 m b. o przekroju 1.40 x 2.40 m, oraz budowę kanału murowanego 90 x 1.60 na ul. M. Focha od ul. B. Joselewicza do wjazdu przed ul. 3 Maja długości 173 m. Całkowity koszt inwestycji w roku bieżącym wynosić będzie 110,000.—zł. Materiał do kanalizacji dostarcza Zarząd Miejski, a firma daje robociznę, przyczem pracują bezrobotni i fachowcy z terenu m. Zgierza. Budowa została rozpoczęta dnia 14 czerwca br. W początkowej fazie robót zatrudniono 30 ludzi, zwiększając stopniowo liczbę pracowników do 112 ludzi.

Do chwili obecnej wykonano na budowie burzowca 831 m³ robót ziemnych na ogólną liczbę 2730 m³ wymurowano 55 m b. ścian bocznych burzowca. Na budowie kanału 90 x 160 cm wykonano 1000 m³ robót ziemnych przy średniej głębokości 4.60 m na ogólną liczbę 1200 m³. Wymurowano i wykończono całkowicie do dnia 25 sierpnia br. 65 m b. kanału.

Budowa gmachu ośrodka zdrowia.

Dnia 5 sierpnia 1938 roku Urząd Wojewódzki zatwierdził projekt budowy gmachu Ośrodka Zdrowia w Zgierzu, wykonany przez inż. — architekta Zygmunta Michałowskiego. Ośrodek Zdrowia powstanie w parku Kościuski w sąsiedztwie Zakładu Kąpielowego. Posiadać będzie przychodnię dla chorych; przeciwjagliczą, przeciwgruźliczą, przeciwweneryczną, przychodnię miejską, salę operacyjną, salę zebrań przystosowaną dla chorych i rannych na wypadek wojny. Na piętrze będą lokale Czerwonego Krzyża, gabinet dentystyczny, rentgen i pokoje pielęgniarek. Od strony ul. Gen. Orlicz-Dreszera będzie wejście do poradni sportowej, południowe zaś skrzydło gmachu przeznaczone będzie na „Kroplę Mleka”. Na dachu tejże części budynku będzie taras. Budynek będzie połączony pasażem z zakładem kąpielowym, przez który będzie można przystąpić z natrysków dla chorych. Gmach będzie posiadać instalację centralnego ogrzewania zasilaną z kotłowni Zakładu Kąpielowego. Koszt gmachu wyniesie 98,000.—zł. Zarząd Miejski otrzyma jeszcze w roku bieżącym pożyczkę z Funduszu Pracy w sumie 20,000.—co da możliwość razem z wkładem własnym podciągnąć mury pod dach.

Regulacja rzeki Bzury.

W roku bieżącym będzie doprowadzona aż do stawu przy parku miejskim. Obecnie jest wykonywany most na ul. Marsz. Piłsudskiego. Przy regulacji rzeki Bzury zatrudnionych jest obecnie 180 robotników.

Budowa ul. Marsz. Piłsudskiego

jest już mocno zaawansowana. W roku bieżącym jest przebudowywana od ul. Mielcarskiego aż do Cmentarnej. Budowa jezdni jest na wykończeniu. Obecnie zakłada się rury betonowe odwadniające oraz muruje się studzienki, co da możliwość rozpocząć zakładanie chodników i urządzenie zieleńców.

Zarząd Miejski prowadzi poza tym szereg mniejszych inwestycji wykonywanych lub zamierzonych jak budowa kostnicy w domu starców, urządzenie targowicy itd.

Podniesienie wyglądu miasta.

Starostwo Powiatowe Łódzkie nowym zarządzeniem zwróciło się do Zarządu Miejskiego o prowadzenie w dalszym ciągu w niestąbnącym tempie akcji uporządkowania nieruchomości.

Malowanie i tynkowanie domów oraz uporządkowanie parkanów musi być w bieżącym roku zakończone.

Wjazdy do podwórz muszą być zabrukowane jeszcze w roku bież., śmietniki i ustępy zaś uporządkowane.

Z działalności Miejskiego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym w Zgierzu za czas od 1 grudnia 1937 r. do 15 czerwca 1938 r.

Miejski Obywatelski Komitet Zimowej Pomocy Bezrobotnym w Zgierzu powołany został do życia w dniu 8 listopada 1937 r. W skład Komitetu weszli przedstawiciele wszystkich warstw miejskiego społeczeństwa.

Prezydium stanowią: przewodniczący p. dyr. Czerski Tadeusz, wice-przewodniczący p. Nacz. Syska Czesław, skarbnik p. Matuszewski Benedykt, sekretarz p. Seweryniak Roman

Komisja Rewizyjna:

przewodniczący p. dyr. Cielecki Antoni, członkowie p. p. dyr. Niewiadomski Włodzimierz i Stępkowski Antoni.

Wydział Wykonawczy składał się z osób wchodzących w skład prezydium oraz p. p.: ks. past. Falcmana Aleksandra, ks. Walczaka Władysława, dyr. Kuropatwińskiej Stefani, Wójcikiewicza Maksymil. Pieczyraka Stanisława, Mühlego Romana i Kupermana Menachema.

Sekcja Rozdzielcza:

przewodniczący ks. Walczak Władysław, członkowie: p. p. Kuropatwińska Stefania, Wójcikiewicz Maksymilian, Kowalski Stanisław, Michałowski Antoni, Topolski Kazimierz, Weissbaum i Just Roman.

Sekcja Zbiórkowa:

przewodniczący Nacz. Syska Czesław, członkowie p. p. Pieczyrak Stanisław, Kuperman Menachem, Wiśniewski Jan, Kaleta Ireneusz, Miatkowski Stanisław, Krzemiński Jerzy, Świderski Ignacy i Gibraltar Henryk.

Personel biura rekrutował się z bezrobotnych pracowników umysłowych zapracowujących zapomogę, co przyczyniło się w dużym stopniu do zmniejszenia kosztów administracyjnych.

W poszczególnych miesiącach ilość pracowników zatrudnionych w biurze Komitetu wynosiła: w grudniu 1937 r. — 9 pracowników, styczniu 1938 r. — 8 pracowników, w lutym — 7, w marcu — 7, w kwietniu — 7, w maju — 7 i w czerwcu — 5.

Działalność Wydziału Wykonawczego poza pracą organizacyjno-propagandową skierowana była przede wszystkim w kierunku jak największego zebrania ofiar w gotówce.

Ogólnie biorąc, należy stwierdzić, że osiągnięto dobre rezultaty, gdyż suma zebranych ofiar z terenu m. Zgierza w porównaniu do roku ubiegłego była większa. Rezultaty zbiórki były by bez wątpienia dużo lepsze, gdyby nie brak sankcji, umożliwiających przymusowe ściąganie zadeklarowanych ofiar.

Pomoc bezrobotnym wyrażała się w wydawaniu naturalii na podstawie odpowiednich talonów żywnościowych, realizowanych przez bezrobotnych w sklepach.

Wysokość norm pomocy wahała się w granicach od zł 8.— do zł 28.— miesięcznie w zależności od ilości członków rodziny.

Z akcji Zimowej Pomocy korzystało: w grudniu 1937 r. rodzin dużych — 21, średnich — 58, małych — 16, samotnych — 127, razem 371 rodzin.

W styczniu 1938 r. rodzin dużych 21, średnich — 58, małych — 181, samotnych — 135, razem 395 rodzin.

W lutym 1938 r. rodzin dużych — 18, średnich — 67, małych — 179, samotnych — 116, razem — 380 rodzin:

W marcu 1938 r. rodzin dużych — 8, średnich — 48, małych — 159, samotnych — 99, razem — 314 rodzin.

W kwietniu 1938 r. rodzin dużych — 6, średnich 45, małych — 130, samotnych — 95, razem 276 rodzin.

W maju 1938 r. rodzin dużych — 2, średnich — 18, małych — 99, samotnych — 74, razem 193 rodzin:

Ogółem w okresie sprawozdawczym korzystało 1929 rodzin w ilości 4.523 osób.

W okresie sprawozdawczym zebrano świadectw w gotówce zł 40.565.35 niezależnie od wpłat uskuteczniionych bezpośrednio do Wojewódzkiego Komitetu.

Sprawozdanie rachunkowe z akcji Pomocy Bezrobotnym za czas od 1 grudnia 1937 r. do dnia 15 czerwca 1938 r. przedstawia się jak następuje:

Przychód:

1) saldo b. Komitetu w gotówce	zł 3.997.79	
2) zbiórka ofiar w gotówce	" 40.565.35	
3) dotacja Wojewódzkiego Komitetu w gotówce	" 18.110.—	
4) przydział Ogólno-Polskiego Komit. w naturaliach	" 5.786.—	
	razem	zł 68.459.14

Rozchód

1) wydano w grudniu 1937 r. na pomoc w naturaliach w gotówce	zł 5.129.42		zł 6.044.42
2) wydano w styczniu 1938 r. w naturaliach w gotówce	zł 5.513.19	" 1.374.40	" 6.887.59
3) wydano w lutym 1938 r. w naturaliach w gotówce	zł 5.450.78	" 965.89	" 6.416.67
4) wydano w marcu 1938 r. w naturaliach w gotówce	zł 3.502.72	" 1.119.73	" 4.622.45
5) wydano w kwietniu 1938 r. w naturaliach w gotówce	zł 3.266.74	" 1.075.06	" 4.341.80
6) wydano w maju 1938 r. w naturaliach w gotówce	zł 1.561.30	" 888.11	" 2.449.41
7) wydano w czerwcu 1938 r. w gotówce	zł 335.—	" 335.—	

8) przekazano do Woj. Kom.	ogółem	zł 31.097.34
9) " " Miejsk. Ob. Kom. Z.P.B. w Łodzi		" 28.420.11
10) wydatki różne, jak koszt transport. itp.		" 3.997.79
11) remanenty przekazane Miejsk. Kom. Org. Akc. Zim. Pom.:		" 1.442.97
		zł 833.20
w naturaliach		" 2.667.73
w gotówce		" 3.500.93
	razem	zł 68.459.14

Ujawnianie cen przedmiotów powszedniego użytku.
Wyszło nowe rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia rb., w myśl którego posiadacze wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży obowiązani są posiadać w lokalach tych przedsiębiorstw cenniki na wymienione w załączniku do rozporządzenia przedmioty powszedniego użytku, przeznaczone na sprzedaż, a nadto ujawnić ceny bezpośrednio na tych przedmiotach.

Cenniki winny zawierać: 1) nazwę towarów, 2) cenę, 3) firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa, 4) adres firmy lub posiadacza przedsiębiorstwa, 5) datę sporządzenia cennika. Cenniki te należy umieszczać w miejscu widocznym, dostępnym dla kupującego.

Ceny podane w cennikach, jak również ceny ujawnione bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku, muszą być obliczane w stosunku do obowiązujących jednostek miar i wag, lub gdy to jest niemożliwe na sztuki.

Ceny te winny się zgadzać z cenami istotnie pobieranymi. Cenniki, jak również ceny ujawnione bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku, należy podać czytelnie, jasno, oraz w sposób nie budzący żadnych wątpliwości co do ich treści.

Przedsiębiorstwa sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku obowiązane są na żądanie kupującego wydawać rachunki na sprzedane przedmioty.

Rachunki winny zawierać: nazwę firmy lub nazwisko właściciela jego adres, datę sprzedaży, jakość i ilość towaru oraz cenę, za którą towar sprzedano.

Posiadacz przedsiębiorstwa, który:

- 1) nie posiada w miejscu sprzedaży cennika lub nie ujawnia bezpośrednio cen,
- 2) posiada cennik nie odpowiadający wymogom przepisów,
- 3) ujawnia ceny w sposób nieodpowiadający wymogom przepisów,
- 4) odmawia kupującemu rachunku lub wydaje go w formie nie odpowiadającej wymogom przepisów,
- 5) w obrocie hurtowym lub półhurtowym nie sporządza lub nie posiada faktur lub też wzbrania się przedstawić je władzy—ulegnie w drodze administracyjnej na podstawie art. 5 ustawy o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku — karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000.— złotych.

Przepisom tym podlegają:

A. Artykuły żywności.

I. Pochodzenia roślinnego.

1. Przetwory zbożowe, jak: mąki, kasze, płatki, pieczywa, suchary, makarony, opłatki, krochmal, sód.
2. Warzywa okopowe, strączkowe, owoce, jagody, grzyby jak: ziemniaki, kapusta, marchew, cebula, buraki, kalafiori, groch, fasola, owoce ogrodnicze, i leśne, krochmal ziemniaczany, syrop, płatki, mąki, kompoty, powidła, marmelady, soki, oliwy, oleje jadalne, wszelkiego rodzaju konserwy.
3. Artykuły kolonialne i użytki: jak cukier, herbata, kawa, kakao, ryż, cykorja, pieprz, tytoń oraz inne przetwory, jak: cukierki, czekolada i wyroby z niej, ocet, drożdże, mączka do pieczenia, musztardy, sosy i wyroby przemysłu fermentacyjnego jak: piwo, wino, miód.

II. Pochodzenia zwierzęcego.

1. Mięso, przetwory i produkty uboju, jak: mięso wołowe, cielęce, wieprzowe, baranie, końskie, drób, dziczyzna, wędlina, słonina, smalec, łój, wszelkiego rodzaju konserwy, buliony, ekstrakty.
2. Ryby słodkowodne i morskie oraz ich przetwory jak: śmietana, sery, masło, wszelkiego rodzaju konserwy.

III. Pochodzenia mineralnego.

1. Sól do celów jadalnych.

B. Artykuły odzieżowe.

1. Materiały tekstylne i odzież jak: materiały wełniane, lniane, konopne, jedwabne, bawełniane, piłśniowe oraz z włókien zastępczych, a ponadto gotowe wyroby ubraniowe, bielizniane, — osobiste i pościelowe — trykotowe, kołdry.
2. Wyroby skórzane jak: obuwie, uprząż, galanteria skórzana, futra, kozuchy.

C. Opałowe i oświetleniowe.

Materiały i energia do celów opałowych i oświetleniowych gospodarstwa domowego jak: drewno, torf, węgiel, nafta, koks, brykiety, świece, zapalki.

D. Higieny codziennej.

Najniezbędniejsze artykuły higieny codziennej, jak: mydło, wapno i inne środki do utrzymywania czystości.

Przemiał pszenicy i żyta.

W myśl rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 r. Dz. U. № 60, poz. 465 przemiał zbóż chlebowych nie podlega ograniczeniom.

Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku mąki, nie odpowiadającej standardom giełd krajowych.

Worki z mąką, przeznaczoną do spożycia w miastach, powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz procentowości wymiału.

Kto narusza przepisy, będzie karany w drodze administracyjnej na podstawie art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 roku, o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. № 60, poz. 462) karą aresztu do 3 miesięcy lub grzywną do 3,000.— zł.

Kuferek dla poborowych i rezerwistów.

Bardzo pożądanym jest, aby poborowi i rezerwiści powołani do czynnej służby wojskowej zaopatrywali się w kufereki jednolitego wzoru.

W tym celu Ministerstwo Spraw Wojskowych przygotowało rysunek z opisem technicznym kufereka.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleciło, aby Zarządy Gmin propagowały używanie przez poborowych i rezerwistów, powołanych do czynnej służby wojskowej w ich własnym interesie przepisowego kufereka.

Opis techniczny kufereka jest do przejrzania w Wydziale Informacyjno-Podawczym Zarządu Miejskiego w Zgierzu.

Rejestracja wojskowa.

Wzywa się wszystkich mężczyzn urodzonych w 1920 i 1921 roku, ażeby w ciągu miesiąca września rb. w godzinach biurowych zgłosili się do Zarządu Miejskiego, Wydziału Administracyjnego, celem zarejestrowania się.

Obowiązani do rejestracji winni zgłaszać się z dokumentami, stwierdzającymi ich datę i miejsce urodzenia.

Kursy ślusarsko-monterskie.

Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy zawiadamia, że Towarzystwo Wojskowo Techniczne w Warszawie uruchamia w roku szkolnym 1938/39 kursy ślusarsko monterskie dla absolwentów szkół rzemieślniczych i doksztalających, pragnących poświęcić się służbie zawodowej, jako przyszli podoficerowie w charakterze majstrów wojskowych ewent. równorzędnych w armii.

Kursy o rocznym okresie nauczania są dostępne dla urodzonych w r. 1918, 1919, 1920 oraz 1921 absolwentów wydziału ślusarsko-mechanicznego szkoły rzemieślniczo-przemysłowej lub trzyletniej doksztalającej zawodowej.

Kursy te mają za zadanie teoretyczne i praktyczne specjalizowanie ślusarsko-monterskie w dziale: 1) Ślusarsko-Monterskim, Samochodowo-Czołgowym (dział: samochodowo-czołgowy); 2) Ślusarsko-Monterskim Lotniczym (dział: lotniczo-silnikowy, płatowcowy); 3) Ślusarsko-Monterskim Okrętowym (dział okrętowy); 4) Ślusarsko-Monterskim Uzbrojeniowym (działy: puszkarSKI, rusznikarski).

Blizszych, wyczerpujących informacji o kursach, prowadzonych przez Towarzystwo Wojskowo-Techniczne udziela:

na terenie miasta Łodzi — Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy — Oddział Pośrednictwa Pracy, ul. Podleśna 6, Oddział Ewidencji Poszukujących Pracy I ul. Matejki 9, Oddział Ewidencji poszukujących pracy II — ul. Kałna № 5,

na terenie miasta Pabianic — Ekspozytura Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Pabianicach, ul. Pomorska 7;

na terenie miasta Piotrkowa-Tryb. — Ekspozytura Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Piotrkowie-Trybunalskim ul. Jerolimowska 2;

na terenie miasta Radomska — Ekspozytura Wojew. Biura Funduszu Pracy w Radomsku ul. Brzezińska 3;

na terenie miasta Tomaszowa-Maz. — Ekspozytura Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Tomaszowie-Maz., ul. Władysława 2

oraz Wydziały Powiatowe i Zarządy Gmin Miejskich i Wiejskich, jako Instytucje Zastępcze Funduszu Pracy.

Przy czym nadmieniamy się, że termin składania ośnośnych podań upływa z dniem 15 IX 38 r.

Regulamin**Stacji Kontroli Mięsa Przywożonego do Zgierza.**

Na podstawie art. 15 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o badaniu zwierząt

rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. № 38, poz. 361) zmienionego ustawą z dnia 18/III - 1933 roku Dz. U. R. P. № 27, poz. 226) i ogłoszonego w jednolitym tekście w Dz. U. R. P. № 60, poz. 454 z 1933 r. postanawia się co następuje:

1) Mięso wprowadzone (wwiezione) w obręb m. Zgierza z innych miejscowości musi być dostarczone przed wpuszczeniem go do obrotu handlowego do Stacji Kontroli Mięsa Przywozowego.

2) Stację Kontroli Mięsa Przywozowego ustanawia się w Rzeźni Miejskiej w Zgierzu.

3) Jeżeli w miejscu uboju mięso zostało urzędowo zbadane i oznakowane tylko przez oglądacza, to po wprowadzeniu do Stacji Kontroli musi być ono podane ponownemu urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

4) Jeżeli w miejscu uboju mięso zostało urzędowo zbadane i oznakowane przez lekarza weterynaryjnego, to po wprowadzeniu go do Stacji Kontroli musi być poddane sprawdzeniu, czy zostało istotnie zbadane i oznakowane przez lekarza weterynaryjnego i uznane przez niego za zdadne do spożycia oraz czy nie zachodzi rozkład gnilny mięsa.

5) Mięso przywiezione musi być zaopatrzone w świadectwo stwierdzające, że uznane zostało za zdadne do spożycia, o ile zaś chodzi o mięso świń, że jest również wolne od włośni (wzór № 14 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 roku o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju — Dz. U. R. P. № 32, poz. 305).

6) Za ponowne badanie mięsa przywożonego z całej sztuki lub części, zbadanego i oznakowanego w miejscu uboju przez oglądacza, posiadacz zobowiązany jest uiścić pełne opłaty, ustalone regulaminem rzeźni za badanie całego zwierzęcia.

7) Zezwala się obrót mięsem oznakowym odciskami pieczęci okrągłej i odciskami pieczęci prostokątnej „Mięso przywozowe, Rzeźnia Miejska w Zgierzu”.

8) Za sprawdzenie badania (§ 4) mięsa przywożonego, zbadanego w miejscu uboju przez lekarza weterynaryjnego, posiadacz obowiązany jest uiścić opłatę w wysokości 25 procent opłat pobieranych za podanie mięsa a przewidzianych regulaminem Rzeźni, tj. 0.25 zł od 100 kg.

9) Regulamin niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Urząd Wojewódzki.

10) Winni przekroczenia niniejszego regulaminu będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej w myśl art. 32 powyższego rozporządzenia Prezydenta, zaś o ile zajmą inne przekroczenia ustaw to też i według danych ustaw.

Prezydent Miasta (—) Jan Świercz

UWAGA. Zatwierdzony decyzją Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 28 VI 38 r.

Zarządzenie.

Na podstawie ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. № 27, poz. 198) Zarząd Miejski w Zgierzu wezwał w lipcu br. wszystkich właścicieli:

- 1) sklepów kolonialnych i spożywczych,
- 2) sklepów z nabiałem, pieczywem, mleczarń i cukierń,
- 3) restauracji, barów, kawiarni i jadłodajni,
- 4) jatek, sklepów rzeźniczych, masarni i wędliniarń,
- 5) zakładów fryzjerskich i golarskich,
- 6) hoteli, pensjonatów i pokoi umeblowanych oraz
- 7) zakładów wyprawiających skóry,

do wykupienia w terminie do 1 sierpnia 1938 r. przepisów sanitarnych.

Mimo upływu terminu wielu właścicieli wspomnianych zakładów przepisów tych nie wykupiło.

Ponieważ wykupienie przepisów sanitarnych jest obowiązkiem, Zarząd Miejski w Zgierzu wzywa ponownie zainteresowane osoby do wykupienia tychże w terminie do 15 września 1938 r.

Przepisy te są do nabycia w Wydziale Zdrowia Publicznego przy ul. Gen. Dąbrowskiego 35 w godz. od 8 do 13 (1 w poł.) w cenie po groszy 30 za sztukę.

Po wyznaczonym terminie komisja sanitarna będzie sprawdziła wszystkie zakłady i winni nie zastosowania się do powyższego, ulegną karze w myśl art. 25 na wstępie cytowanej ustawy tj. 3 miesięcy aresztu, grzywny do 3 tysięcy złotych lub jednej z tych kar, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza.

Prezydent Miasta (—) Jan Świercz